

Nr 246.

Af herr **Lindhagen**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående reduktion i vissa fall af torp och andra lägenheter å rekognitionsskogar.

De af kronan till industrien donerade rekognitionsskogarnas sorgliga historia får man väl hoppas ej vara ett afslutadt kapitel. Sådana presenter har svenska staten icke råd till, när större delen af dess folk lefver i fattigdom. Denna fråga ingår också i den af Andra kammaren tre gånger förordade utredningen om kronans jorddonationer till industrien, hvilken fråga petitionsvis äfven framförts till Konungen och därför remitterats till kammarkollegium för yttrande.

Det är emellertid en särskild sak i denna historia som föga uppmärksamrats, ehuru den i synnerligt hög grad förtjänar det.

Å dessa rekognitionsskogar har nämligen funnits vid donations-tillfällena och finnes fortfarande en myckenhet torp och andra lägenheter. Någon tanke på dessa »härligheter» har icke funnits. De ha följt med skogarne så att säga på köpet. Kronan har i blindo pris-gifvit en mängd af sina medborgare, en myckenhet små sträfsamma familjer till ett värlöst byte för det enskilda godtycket och utsugningen.

Här må juristeriet och egennyttan spinna sina trådar hur fint och omänskligt som helst. Rättskänslan uppfordrar på denna punkt staten att utan omsvep och fruktan rätta sitt misstag skyndsamt.

I dessa öfvergifna människors namn hemställes alltså:

att Riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om framläggande af ett förslag

1:o) till omedelbar reduktion i skäligen fall af de torp och andra lägenheter å rekognitionsskogar, hvilka medföljt donationerna af skogarne;

2:o) till åtgärder ägnade att förhindra att familjerna på dessa torp och lägenheter drivas från dem under den tid, som åtgår till reduktionsåtgärdernas genomförande.

Stockholm den 27 januari 1911.

Carl Lindhagen.
